

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarius Pavli Bernriedensis, Antiqui Scriptoris, De
Vita Gegorii VII. Pontif. Max.**

Paulus <Bernriedensis>

Ingolstadii, 1610

XIX. De secunda Bulla Leonis VIII. Antipapæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65381](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65381)

CAPVT XIX.

De secunda Bulla Leonis VIII. Antipapa.

RECITATUR ab Illustrib. Baronio Anno Redemptoris DCCCC. LXIV. Ex Crancio lib. 4. Metropol. cap. 10. In hac redonat Leo omnia, quæ Carolus Magnus, Pipinus & alij de ditionibus & iuribus regni Italici S. Petro donarant, Hanc constitutionem fictitiam esse probat Baronius variis argumentis. Primo, ex diuersitate styli, quo eo tempore Romana Ecclesia vti solebat. Quamquam hoc argumentum non vrget Baronius, contentus indicasse. Occurrit Calvinista. *Iam Crancium ad hoc argumentum respondisse. Forsan illis verbis: Fateor & ipse in hac formula nonnulla esse, quæ ineptias præferunt. Addit, sepe mutatum à Pontificibus dicendi & scribendi Charactere, donec ad hodiernum deueniretur.* Baronius non arguit Bullam, quod cum hodierno constitutionum Pontificiarum stylo non concordet, sed quia non conueniat cum illo, qui illis temporibus, nempe Anno DCCCC. LXIV. in Ecclesia vsitatus erat.

Baronius non indicat, inquit Calvinista, in quo hac diuersitas consistat: quo vel vno tacita quadam ratione non diffiteri videtur suum calumniandi animum. Sed quoties istius sodales Critici, cum quid reiiciunt, styli diuersitatem caussantur; neque tamen vel verbulo docent, in quo hæc styli diuersitas sita sit? Quæso an non & abs te hoc ipsum non semel factitatum? Et vt tibi exemplum apponam; quam hoc à stylo sanctionum Apostolicarum abhorrens? Insuper, nisi à malo respuerit, subiaceat Legi Iulie

liareus Regia Maiestatis & Reipublica, vt hi, qui contra Rempublicam vel contra Imperatoris Maiestatem aliquid moliti fuerint, anima amissionem sustineant. Quid alienius à stylo Curia: vt de modo subscribendi raceam. Nam vbi auditum, decretis Synodalibus vel Pontificiis ciues Romanos subscripsisse, vt fit in ista Bulla?

II. Argumentum sumit Baronius ex tempore. Nam Bulla fingitur data tertio Kalend. Maij in Lateranensi Palatio. At ex Rheginone constat, Othonem cum Leone non esse urbem ingressum hoc Anno DCCCC. LXIV. ante nonum Kalend. Iulij, pridie S. Ioannis Baptistæ: qui fuit Annus tertius Othonis, non secundus. Oggannit Calvinista. *Qua gesta mensibus diuertunt, ipsis quoq, annis diuertere necessum est.* Qua de caussa, obsecro? An quia nundinæ Francofortenses huius Anni M. DC. LX. vernæ & autumnales mensibus diuertunt & disparantur, ideo & annis diuertere oportet? Quæ ratio suadet, vt quæ mensibus distant; annis itidem distent? Bellus profectò faber iste Calvinista, qui constitutiones eò vsque dolat & exasciat, donec proposito suo quadrent. Itaq; scriptionē huius fictitiæ Bullæ in annū DCCCC. LXV. reiiicit: non tamen se propterea expedit; quia iste non fuit secundus, sed quartus Othonis annus.

III. Argumentum sumit Baronius ex diuersitate Episcoporum & Cardinalium, qui Anno DCCCC. LXIII. Exauctorationi Ioannis XII. subscripserunt, & qui DCCCC. LXIV. commentitio diplomati subscripsisse referuntur. Ad quæ Calvinista: *Multos interea Episcopos & Cardinales à Leone VIII. & Othone defecisse, quippe, qui mortuo Ioanne XII. Benedictum V. contra Leonem VIII. elegerint.* Sed vt aliqui à Leone VIII. schismatico, ad vnitatem Ecclesiæ redierint; num ideo sta-

tim eis à Leone & Othone successores dari potuerunt; ita vt anno DCCCC. LXIII. fuerit Gregorius Episcopus Albanensis. Anno autē DCCCC. LXIV. Eustachius. Prius Theophilus, Prænestinus; mox, Gratius. Prius, Ioannes, Tiburtinus; iam Benedictus. Prius, Ioannes, Narniensis. Nunc, Martinus, & ita de cæteris; præsertim cum pastores suos ipsi etiam greges, quibus præsumt, plerumq; sequi soleant; nec passi fuissent alios pastores sibi præfici, viuentibus primis, iisque legitimis.

Adiungit Calvinista. *Exstitisse maximam pestem, qua plurimi mortalium ex comitatu & exercitu Othonis absumpti fuerint, teste Rhegino.* At pestis hæc orta est, postquam Bulla Leonina data est, prout fingitur. Nam data cum subscriptionibus fingitur *Tertio Calendas Maij*, in Lateranensi Patriarchio: pestis autem exstitit demum post festum S. Ioannis Baptistæ, cum Imperator ab Vrbe discessisset: vt disertè Rhegino docet; Et hoc, Anno Christi DCCCC. LXIV. Tandem à Critica præsidium quærit Calvinista, à Baronio coactus & constrictus, nec quo se recipiat, gnarus, nisi ad suam amabilem insaniam, Crisin dicere volebam, cuius beneficio ex omnibus labyrinthis euadit. Cum enim Baronius manifestissimè ostendisset Ioannem Narniensem Episcopum, qui Conciliabulo Romano, Anno DCCCC. LXIII. subscripserit, non obiisse Anno sequenti DCCCC. LXIV. ita vt in eius locum Martinus substitui potuerit, cuius nomen Leonino decreto subscriptum legitur: Vociferatur Calvinista; *Scripturam esse vitiosam: Legendum: Martinus Sutriensis: non; Narniensis: nam in Romano Concilio Martinum Sutriensem à Ioanne Narniensi discriminari; Imperitum librarium duos Episcopos in unum*

conflasse. Sed patiat, vt, si non Theodorici à Niem, saltem Flaccij Illyrici auctoritatem potiore ducamus, quàm suam; qui *Martinum Narniensem* nobis exhibet, neque critica luce adeo perfusus & collustratus fuit, vt duos Episcopos & Episcopatus in vnum coaluisse animaduertere potuerit.

In Leonino edicto donantur Othoni, quæ Iustinianus Imp. Ecclesiæ Romanæ donauerat. Hinc quoque fraudem aperit Baronius: quia ne gleba quidem terræ monstrari potest, quam Ecclesia Romana dono Iustiniani acceperit. Ait Calvinista; *Baronium hoc suo responso non tam infirmare instrumentum Leoninum, quàm legem; Inter claras* (de sum. Trinit. &c.) vbi Ecclesia Romana caput omnium Ecclesiarum constituitur. Nugas & quidem mendaces, *more suo solens*, Calvinista agit. Nam in illa lege, ne gleba quidem terræ à Iustiniano Ecclesiæ Romanæ conceditur. Secundò, mendacium est Ecclesiam Romanam in illa lege *caput omnium Ecclesiarum constitui*; non constituitur; sed id quod erat; à Iustiniano agnoscitur ac deprædicatur. Vt enim is, qui Imperatorem nominat caput omnium aliorum Principum; Imperatorem nequaquam tum demum caput omnium aliorum Principum constituit; sed id quod est, in eo agnoscit ac prædicat; sic & in proposito de Iustiniano statuendum est.

Hic iterum ex critica apotheca rebus malè sanis Calvinista pharmacum petit; & Iustinianum in *Constantinum* transmutat, omni veteris exemplaris fide destitutus, contra suos Niemum & Illyricum: Ex sola insanæ Critices prurigne. qua itidem impulsus ex Leonino decreto eiicit illa verba: *Videlicet de CRUCE Domini, & de caligis pedum suorum, &c.* Cum existant apud

apud Crancium, Niemum, & Illyricum. At Calvinista morem iurandi ad Reliquias sanctæ Crucis & Sanctorum ferre nequit. De quo more multa lib. 2. de S. Cruce cap. 16. & 17. Et vt hoc obiter quoque notem; *caligarum* nomine hîc sandalia intelliguntur, vt & in illo Actuum 12. *Calcea te caligas tuas.* In quem locum lege Lorum.

Detegit insuper Baronius fraudem Leonini decreti ex subscriptionibus Cardinalium; Ex quibus vnus: Andreas Cardinalis Presbyter *Patriarchatus Lateranensis. Iulianus Lateranensis Presbyter (Cardinalis) Faustinus S. Petri Presbyter (Cardinalis)* Quis vnquam audiuit vnus *Tituli* duos Cardinales, vt hic fit in Laterano? Quis vnquam vel fando accepit Lateranensem & B. Petri Ecclesias Patriarchales concessas esse in titulos Presbyteris Cardinalibus? Sed Calvinista Baronium, hoc est, sus Mineruam, docet. *En tibi, inquit, Cardinalem Lateranensem. Is fuit qui in Palatio & Basilica Lateranensi Papæ ministrabat; unde & Palatinus vel Basilicarius dicitur, de quo Onuphrius in Interpret. Vocum obscurarum Ecclesiast. V. Diaconus.* Hic ferè tot sunt errata quot verba. Nam I. Onuphrius non dicit istum Cardinalem, qui Papæ in Palatio vel Basilica ministrabat, vocatum esse Lateranensem; sed *Palatinum* vel *Basilicarium*, non vt à suo titulo, sed quia Papæ in Palatio & Basilica Lateranensi ministrabat. II. Onuphrius non dicit, istum Cardinalem fuisse Presbyterum, sed Diaconum. At Cardinales duo Lateranenses, qui sua subscriptione Leoninum decretum corroborasse finguntur; pari fraudi *Presbyteri* fuisse finguntur. III. Si Cardinalis ideo dicitur *Cardinalis Lateranensis vel S. Petri*, quia in Basilica Lateranensi vel S. Petri Pontifici ministrat; omnibus Cardinalibus

bus à Laterano vel S. Petro nomen indendum erit, quia omnes Pontifici in his templis ministrant, quando occasio datur.

Faustinum qui se nominat *S. Petri Card. Presbyterum*, dicit Calvinista esse illum, qui hodie maior Pœnitentiarius appellatur. Sed licet hoc ita esset, an ob officium maioris Pœnitentiarij Cardinalis S. Petri nominari potuit? Quis non rideret, si supremus Pœnitentiarius à S. Petro, tanquam à suo titulo, Cardinalis sancti Petri à quoquam cognominaretur?

CAPVT XX.

Othonis Magni diploma de Regalibus S. Petro concessis.

HISTORIA apud Baronium Tom. 10. Anno DCCCC. LXII. Calvinista pro suppositis habet. Et tamen autographum & primigenium huius diplomatis exemplar asseruatur Romæ in Castello S. Angeli, vt testatur Baronius qui vidit. Sed en dilemma inuitabile. *Aut Otho dedit hoc diploma, cum iam Imperator esset, aut ante Imperium.* Respondeo, cum iam Imperator esset, Anno Imperij sui primo.

Obiicit Calvinista. *Ad calcem diplomatis poni annum XXVII. Imperij Othonis. Othonem ergo etiam ante inaugurationem & coronationem Pontificiam fuisse Imperatorem.* Respondet Baronius, nomen Imperij eo loco accipi improprie pro annis Regni; nam primum Othonis Imperantis annum, fuisse vigesimum septimum annum regnantis. *Perbellè mehercules, clamat Calvinista. (Perbellè certè, imò bellius, quam tibi placeat.) Dicite mihi*
fuls.